

ПРОТОКОЛ

№ 210

гр. Пловдив, 20.10.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
Сложи за разглеждане докладваното от Станислав П. Георгиев Въззивно гражданско дело № 20235000500441 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:12 часа се явиха:

Жалбоподател Г. Б. С., редовно призована не се явява.

Жалбоподатели В. И. К. и Н. Д. К., редовно призовани не се явяват, за тях се явява **адвокати П. В. и М. П.**

Постъпила е молба вх. № 8245 от 20.10.2023 г. от жалбоподател Г. С. чрез адвокат К. Д., с която заявява, че не възразява да се даде ход на делото в нейно отсъствие.

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

Адв. П.: Да се даде ход на делото.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение № 41 от 03.02.2023 г. по гр.д. 20215500101587 Окръжен съд – Стара Загора е осъдил ответниците В. И. К. с ЕГН - ***** и Н. Д. К. с ЕГН - ***** и двамата с адрес: град К, ул. „С.“ № 1, ет. 3, офис 23 и 24 да заплатят на ищцата Г. Б. С. с ЕГН - *****, с адрес: град С., ул. „П.“ №

7, ет. 4, офис 14 сума в размер на 19380- деветнадесет хиляди триста и осемдесет лева, представляваща обезщетение за причинени вреди вследствие на наложено обезпечение с Определение от 24.02.2016 г. по гр.дело с № 1883/2016 г. по описа на Софийски градски съд, потвърдено и частично изменено с Определение от 04.08.2016 г. по описа на Софийски апелативен съд, като е отхвърлил иска в останалата му част за разликата над дължимия размер от 19380-деветнадесет хиляди триста и осемдесет лева до пълния претендиран размер от 61500-шестдесет и една хиляди и петстотин лева, от които сума в размер на 30750-тридесет хиляди седемстотин и петдесет лева, представляваща претендирано обезщетение от В. И. К. по чл. 403, ал. 1 от ГПК и сума в размер на 30750- тридесет хиляди седемстотин и петдесет лева, представляваща претендирано обезщетение по чл. 403, ал. 1 от ГПК от Н. Д. К. като погасени поради прихващане с насрещното вземане на ответниците в размер на 42120-четиридесет и две хиляди сто и двадесет лева - представляваща стойността на довършителните работи и подобрения, извършени от същите 1 ответници в процесния недвижим имот, а именно апартамент № 17-18, находящ се в град С., район „В.“, улица „М.А.Р.“ М 43Б, разположен на първи подпокривен етаж - кота +8,20 и + 7,50, вход „В “ на жилищната сграда № 2, с площ от 175,40 квадратни метра, състоящ се съгласно одобрен от Район „В.“ инвестиционен проект за обособяване на апартамент 17-18 от: преддверие с кухненски бокс, пет броя спални, три бани с тоалетни и пет балкона, при съседни на апартамента: север - двор, юг - двор, изток - апартамент Ns 24, запад - апартамент Ns 11, заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и съответните идеални части от парцела, в който е изградена, а именно УПИ ..., квартал 66-шестдесет и шести, по плана на град С., местност „М.л.“-запад, с площ от 2700-две хиляди и седемстотин квадратни метра, при съседни: север –, а съгласно кадастрална карта АГКК - сграда с идентификатор-....., едно град С., район „В.“, местност „М.л.“ - запад, улица „М.А.Р.“ Ns 43 Б, вид собственост - частна, вид територия урбанизирана, НТП високо застрояване (над 15 метра), находящ се в поземлен имот с идентификатор, с площ от 2643-две хиляди шестстотин четиридесет и три квадратни метра, при съседни поземлени имоти с идентификатори: север -, стар номер ..., която сграда е въведена в експлоатация въз основа на Разрешение за ползване Ns СТ-05-1031/20.08.2012 г., издадено от органите на СО Дирекция „Контрол по

строителството“. Със същото Решение е отхвърлено направеното възражение за прихващане в останалата му част до размера на претендираната с него сума за прихващане от 120000-сто и двадесет хиляди лева, като неоснователно и недоказано в тази му част. Осъдени са ответниците В. И. К. и Н. Д. К. да заплатят на ищцата Г. Б. С. сума в размер на 3828-три хиляди осемстотин двадесет и осем лева, представляваща направените от ищцата разноси по делото съразмерно уважената част на иска. Осъдена е ищцата Г. Б. С. да 2 заплати на ответниците В. И. К. и Н. Д. К. сума в размер на 2056,25-две хиляди петдесет и шест и двадесет и пет стотинки представляваща направените от тези ответници разноси по делото съразмерно отхвърлената част на иска и съответно уважената част на възражението им за прихващане. С последващо Определение 859/28.06.2023 г. по гр.д. 1587/21 г. СтЗОС на основание чл. 248, ал. 1 във вр. с чл. 78, ал. 1 и ал. 3 и чл. 81 от ГПК е изменил постановеното от него Решение 41/03.02.2023 г. по същото делото в частта му за разноските, с която са осъдени ответниците В. И. К. и Н. Д. К. да заплатят на ищцата Г. Б. С. сума в размер на 3828-три хиляди осемстотин двадесет и осем лева, представляваща направените от ищцата разноси по делото съразмерно уважената част на иска и вместо това е постановил ответниците В. И. К. и Н. Д. К. да заплатят на ищцата Г. Б. С. сума в размер на 1142,76-хиляда сто четиридесет и два лева и седемдесет и шест стотинки направени от ищцата разноси по делото съразмерно уважената част на иска, както и постановеното Решение в частта за разноските в останалата му част, с която е осъдена Г. Б. С. да заплати на ответниците В. И. К. и Н. Д. К. сума в размер на 2056,25-две хиляди петдесет и шест и двадесет и пет стотинки представляваща направените от тях разноси по делото съразмерно отхвърлената част на иска и съответно уважената част на възражението им за прихващане и вместо това е постановил ищцата Г. Б. С. да заплати на ответниците В. И. К. и Н. Д. К. сума в размер на 3933.80-три хиляди деветстотин тридесет и три лева и осемдесет стотинки, представляваща направените от тях разноси по делото съразмерно отхвърлената част на иска и съответно уважената част на възражението им за прихващане.

Срещу така постановеното решение е постъпила въззивна жалба с вх.№ 2994/07.03.2023 г. от Г. Б. С. чрез адвокат К. М. Д., вписана в Адвокатска колегия – С., в частта, с която е отхвърлен предявеният от нея иск по чл. 403 от ГПК за разликата над уважения размер от 19380 лева до пълния

претендиран размер от 61500 лева, от които сумата в размер на 30750 лева претендирано обезщетение от В. И. К. и сумата в размер на 30750 лева претендирано обезщетение от З. Н. Д. К. като погасен, поради прихващане с насрещно вземане на ответниците в размер на 42120 лева, представляващо стойността на довършителни работи и подобрения в недвижим имот – апартамент № 17- 18 в град С., район „В.“, ул. „М.А.Р.“ № 43 Б, вх. „В“. Счита първоинстанционното решение, в така обжалваната част за неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Оспорва извършването на подобрения в имота от ответниците В. и Н. К.и. Твърди липса на мотиви в обжалваното решение, обосноваващи крайния извод на съда за приемане на извършените подобрения, несъобразяване с представените по делото писмени доказателства, вътрешни противоречия в обжалваното решение. Анализира видовете довършителни работи, като в съответствие с разпоредбите на чл. 97 и чл. 98 от ЗС и цитирана практика на ВКС, счита, че такива липсват. Твърди, че при закупуването на процесния имот в осъществена публична продажба на основание чл. 496, ал. 2 от ГПК е придобила собствеността и върху трайно прикрепени и с обслужващо предназначение вещи, считано от момента на влизане в сила на постановлението за възлагане. Аргументира се и с твърдения, че след допускане на обезпечението въз основа на Определение от 24.02.2016 г. по гр.д. 1883/16 г. на СГС, до момента на извършване на принудителен въвод във владение от страна на ответниците не са били извършвани подобрения. Счита, че неправилен и необоснован е изводът на СтЗОС относно повреждане и унищожаване на имущество на ответниците, като анализира събраните гласни доказателства и твърди, че съдът не е извършил дължимата преценка на достоверността им. Моли Решението на СтЗОС да бъде отменено в така обжалваната част и да бъде уважен предявения от Г. Б. С. иск по чл. 403 от ГПК в пълен размер. Претендира разноски. Не сочи доказателства и няма доказателствени искания.

С вх.№ 5978/10.05.2023 г. на внесената въззивна жалба от Г. С. е постъпил отговор от В. И. К. и Н. Д. К. чрез адвокат П. С. В., вписана в Адвокатска колегия – С.. Считат жалбата за неоснователна и молят същата да бъде оставена без уважение. Излагат аргументи: наличие на мотиви и обоснованост на крайния съдебен акт по отношение на извършените подобрения при наличие на гласни и експертни доказателства за това; 4

установяване и от писмените доказателства свързани с проведената публична продан на твърдяните от тях подобрения в имота; относно това, че С. е закупила имота на стойност, неотчитаща увеличената вследствие обединяването на два обекта в един, а после била продала апартамента във вида, подобрен от ответниците. Оспорват се твърденията на ищцата, че в оценката при извършената публична продан подобренията били включени, като излагат конкретни доводи и изчисления. Цитират съдебна практика относно отговорността за подобрения на последващия приобретател, ако последният е знаел преди или по време на придобиването, че подобренията са извършени не от неговия праводател, а от владелеца. Твърдят, че именно купувачът на имота – Г. С. носи отговорност спрямо владелеца за заплащане на тези подобрения, тъй като тя се е обогатила с тяхната цена, която не е била заплатила на публичната продан. Молят въззивната жалба на ищцата да бъде оставена без уважение, поради неоснователността ѝ. Претендират разноски. Не сочат доказателства, нямат доказателствени искания.

С вх.№ 3214/10.03.2023 г. е постъпила въззивна жалба от В. И. К. и Н. Д. К. чрез адвокат П. С. В. против Решение № 41 от 03.02.2023 г. по гр.д. 20215500101587 на СтЗОС в частта му, с която те са осъдени да заплатят на ищцата Г. Б. С. сумата в размер на 19380-деветнадесет хиляди триста и осемдесет лева – част от предявления от последната иск за осъждане на всеки един от двамата ответници да заплатят по 30750 лева или общо 61500 лева, претендирани от нея на основание чл. 403, ал. 1 от ГПК като обезщетение за претърпени вреди, вследствие на допуснатото с Определение от 24.02.2016 г. по гр.д. 1883/2016 г. на СГС, изменено с Определение № 2761/04.08.2016 г. по ч.гр.д. 2205/16 г. на САпС обезпечение – спиране на насрочен за 11.03.2016 г. въвод във владение по изп.д. 156/15 г. на ЧСИ – М. Ц. на ап. 17-18 и склад № 2, като в останалата част исковете са отхвърлени като погасени, поради прихващане с насрещното вземане на ответниците за сума в размер на 42120 лева, представляващи стойността на довършителни работи и подобрения извършени в процесния имот от ответниците. Считат Решението на СтЗОС в тази му осъдителна спрямо тях част за неправилно – необосновано, постановено при нарушение на процесуалните норми и при нарушение на материалния закон. Молят първоинстанционното решение в 5 тази му част да бъде отменено. Излагат подробни мотиви. Смятат, че съдът не е изпълнил процесуалните си задължения да обсъди всички доводи и възражения на

страните, както и да обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните доказателства, като изложи мотиви, защо кредитира някои от тях, а други не, и да аргументира своите фактически и правни констатации и твърдения. Считат, че изложените от съда мотиви на различни места в решението са напълно неясни, едностранчиви, а в други случаи – обосноваващи изводи, диаметрално противоположни на тези изведени в решението. Систематизират твърдените пороци на първоинстанционното решение в две групи, а също и в отделен пункт излагат съображения относно събраните доказателства на претендирания от тях размер на извършените довършителни работи, подобрения и вещи. Конкретизират доводите си по отношение доказаността на претърпените вреди от ищцата, визирайки истинността на сключения от нея договор за наем на процесния апартамент; относно причинната връзка между твърдяните вреди и обезпечението. Извършва се детайлен текстови анализ на решението, коментира се момента на въвод във владение на имота на ищцата. Смятат, че не са доказани вреди по смисъла на чл. 403, ал. 1 от ГПК, още по-малко – наличие на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между обезпечението и хипотетичните вреди. Смятат, че СтЗОС не е предприел никакви процесуални действия по отношение на откритата от него процедура по чл. 193 от ГПК, цитират практика на ВКС. Липсвали мотиви в обжалваното решение, както по отношение на твърдяната дата на представения от ищцата договор за наем и споразумение към него, така и по отношение на твърдяната от тях симулативност. Считат, че ищцата е проявила недобросъвестно поведение, като е осуетила достъпа на ВЛ по СТЕ до имота, който без да уведоми съда е продала на 22.06.2022 г., като е отказвала да предостави нотариалния акт за това, от който нотариален акт би се установила огромната печалба, която тя е реализирала. Поискано е от тях прилагане на разпоредбата на чл. 161 от ГПК, но окръжният съд, в нарушение на процесуалните правила не е сторил това. Молят първоинстанционното решение да бъде отменено в обжалваната му част, като се постанови ново, с което да се отхвърлят изцяло предявените искове като неоснователни и недоказани по основания и размер или в условията на евентуалност – ако се прецени, че исковете на С. са основателни – да бъдат отхвърлени изцяло, вкл. и за сумата от 19380 лева 6 като погасени поради прихващане. Претендират разноски. Не сочат доказателства, нямат доказателствени искания.

С вх.№ 7128/06.06.2023 г. е постъпил отговор на въззивната жалба на

ответниците от ищцата Г. Б. С.. Счита обжалваното решение в тази му част за правилно и обосновано и моли да бъде потвърдено. Смята въззивната жалба на К.и за неоснователна. Излага конкретни съображения. Проследява хронологията на фактите. Твърди, че са налице елементите на състава на чл. 403, ал. 1 от ГПК, вкл. и причинно-следствена връзка между допуснатото обезпечение, като искът, по който е било допуснато е отхвърлен и претърпените от ищцата вреди. Счита за доказана достоверността на датата на договора за наем, смята твърденията на ответниците за датата на извършения въвод във владение за ирелевантни. Твърди, че ответниците не са доказали, че те именно са извършили подобрения в процесния имот. Отново коментира видовете довършителни работи в съответствие с разпоредбите на чл. 97 и чл. 98 от ЗС и цитира практика на ВКС, като смята, че такива липсват. Счита за ирелевантна извършената впоследствие продажба на процесния имот. Моли в тази му обжалвана част решението да бъде потвърдено. Претендира разноски. Не сочи доказателства, няма доказателствени искания.

Във вече цитираната молба е заявено, че се поддържа въззивната жалба и се оспорва представената от насрещната страна въззивна жалба. Няма да се сочат доказателства.

Адв. В.: Поддържам нашата въззивна жалба и отговора.

Моля да допуснете поправка на техническа грешка в нашия отговор, като на стр. 5 ред 2, цифрата 210 00 евро да се чете 210 000 евро, просто сме пропуснали една нула.

Нямам доказателствени искания.

Адв. П.: Поддържам нашата въззивна жалба и отговора. Нямам доказателствени искания.

Във вече докладваната молба е взето становище по същество. Представен е списък на разноските.

Адв. В.: Запознати сме.

С оглед липса на заявени доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. В.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите въззивната жалба на доверителите ми и съответно да оставите без уважение въззивната жалба на въззивника- ищец.

Моля да отмените обжалваното решение, като отхвърлите изцяло предявеният от ищцата С. иск.

Моля да присъдите в пълен размер сторените пред двете съдебни инстанции разноски, като представяме списък за същите ведно с доказателства за настоящата инстанция.

Представям писмени бележки с приложена съдебна практика по въпроса за приложението на чл. 181 ал. 1 от ГПК, който считаме за възлов по отношение основателността на предявения срещу доверителите ми иск.

Адв. П.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам становището на колегата.

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение до 20.11.2023 г.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието се закри в 10,14 часа.

Председател: _____

Секретар: _____